Чіччо живе у підвальній кімнаті,
Є в ній тапчанчик, де хлопцеві спати,
Є ще й ослоник, де можна присісти,
Є ще і столик, як треба поїсти.

В тому ж підвалі низеньке віконце,—
Зроду туди не досвічує сонце.
Чіччо рахує ноги прохожих,
Злізши в кутку на мішки із рогожі.

Є десь квітучі сади й долини,
Тут, у підвалі,— лиш вогкі стіни;
Пальчиком хлопчик по стінці повозить,
Потім той пальчик у ротик положить.